

2013-04-15

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avd 1

2013 -04- 16

Akt.....
Aktbil.....

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Enhet 12

INKOM: 2013-04-16
MÅLNR: Å 4429-13
AKTBIL: 28

Stockholms tingsrätt,
Avdelning 1, Enhet 12

YTTRANDE

Å 4429-13 GP&C Systems International AB ./. Saab TransponderTech AB

INSTÄLLNING

Saab TransponderTech, i det följande STT, bestrider bifall till GP&Cs yrkande om editionsföreläggande.

STT yrkar ersättning för rättegångskostnad.

GRUNDER FÖR BESTRIDANDET

STT gör gällande att det inte finns lagliga förutsättningar för att förelägga STT att tillhandahålla begärda handlingar på grund av

dels att handlingarna innehåller yrkeshemligheter och att det inte finns synnerlig anledning att ändå förelägga STT att tillhandahålla dessa,

dels att yrkandet inte är så preciserat att det är möjligt att verkställa.

OMSTÄNDIGHETER

1. GP&Cs bakgrundsbeskrivning och redogörelse för skiljetvisten

- 1.1 GP&C ger i sin ansökan med bilagor en omfattande beskrivning av bakgrundsförhållanden som STT anser vara missvisande och på många punkter inte kan vitsorda. STT inskränker sig emellertid här till att nämna några förhållanden som STT anser tillhöra en rättvisande bild av verkligheten när det gäller exploateringen av STDMA-tekniken som parternas avtal avsåg.

Trots att STDMA-tekniken är standardiserad även för flygtillämpning har den bl a av politiska skäl inte implementerats operationellt för flygtrafiken

under giltighetstiden för GP&Cs patent utan utvecklingen har inriktats på andra tekniska lösningar. Royaltyintäkter för GP&C har därför inte genererats från det tillämpningsområde som ursprungligen stod i centrum för intresset och där de förväntade ekonomiska fördelarna var störst. GP&Cs patent och licenser har därmed visat sig inte ha det kommersiella värde för detta tillämpningsområde som förväntades.

Däremot implementerades successivt med början 2001 den standardiserade STDMA-tekniken inom sjöfarten såsom det s k AIS-systemet. Detta var en direkt följd av att AIS-transpondrar infördes som ett utrustningskrav i den internationella SOLAS-konventionen om säkerheten till sjöss efter att GP&C i en förklaring 1997 till den internationella sjöfartsorganisationen IALA utfäst att någon royalty inte skulle utkrävas för dessa obligatoriska transpondrar. Utan denna eftergift av GP&C kunde tillämpningen av tekniken inom sjöfarten ha gått samma öde tillmötes som tillämpningen inom flyget.

GP&C förde efter SOLAS-obligatoriet förhandlingar om licensavtal med andra tillverkare av AIS-transpondrar än STT. GP&C menade sig därvid inte vara bunden av förklaringen 1997 och begärde royalty även för SOLAS-transpondrar. Efter att dessa förhandlingar 2004 avslutats utan resultat avstod GP&C från att vidta rättsliga åtgärder mot något företag som tillverkade AIS-transpondrar utan licens eller som hade träffat licensavtal men inte betalade faktiskt avtalad royalty eftersom andra företag tillverkade AIS-transpondrar utan ersättning till GP&C.

Konkurrenssituationen på den globala AIS-marknaden bestämdes därmed av att andra tillverkare till skillnad från STT agerade utan att belastas av ersättning till GP&C. En oundviklig effekt för STT av en sådan merkostnad var en påverkan på försäljningspris och försäljningsvolym. Denna konkurrenssituation återspeglades i att en annan tillverkare av AIS-transpondrar blev marknadsledare och att STTs marknadsandel sjönk till omkring 1/5 som en följd av att marknaden ökade medan STTs försäljning sjönk från 164 miljoner kr 2003 till 122 miljoner kr 2004 och 111 miljoner kr 2005. Under åren 2001 till 2011 uppgick STTs försäljning till sammanlagt 1 217 miljoner kr medan rörelseresultatet var negativt och uppgick till -7,7 miljoner kr efter royaltybetalningar till GP&C på 27 miljoner kr, vilket STT i skiljeförfarandet visat med en revisorsrapport.

1.2 Även GP&Cs beskrivning av STTs ståndpunkt i skiljetvisten är missvisade.

Enligt 1995 års avtal utvidgades STTs licens till det marina tillämpningsområdet samtidigt som försäljningsrätten begränsades till "end users only". Inför implementeringen av AIS-systemet visade det sig emellertid nödvändigt med hänsyn till marinelektronikmarknadens etablerade struktur att bearbeta slutkunderna via återförsäljare. Genom 2001 års avtal fick STT möjlighet att fortsätta sin satsning på AIS genom att begränsningen av försäljningsrätten togs bort mot att STT godtog en höjning av royaltynivån från 2 till 10 %. Det var härvid klart att det skulle skapa en omöjlig konkurrenssituation för STT om andra tillverkare senare fick lägre kostnad för royalty. I avtalet intogs därför en icke-diskrimineringsklausul som innebar att ifall någon annan skulle få en lägre royalty skulle STT ha rätt till samma royalty och om det visade sig att någon applikation inte skyddades av GP&Cs patent skulle detta även gälla för STT.

Huvudpunkten i skiljetvisten är det förhållandet att GP&Cs underlät att ingripa med rättsliga åtgärder mot intrång och mot att andra licenstagare inte betalade faktiskt avtalad royalty. Vad STT påstår är att, med beaktande av lojalitetsplikten i parternas långvariga licensförhållande, denna underlåtenhet enligt icke-diskrimineringsklausulen är att jämställa med att GP&C lämnade royaltyfria licenser eftersom effekten på STTs konkurrenssituation av denna underlåtenhet och av sådana licenser var densamma. I andra hand påstår STT att icke-diskrimineringsklausulen i vart fall innebär att royalty inte skall utgå på SOLAS-transpondrar. GP&Cs utfästelse 1997 i förening med det förhållandet att GP&C underlät att ingripa mot företag, som i förlitan på utfästelsen utnyttjade STDMA-tekniken utan att betala ersättning till GP&C för SOLAS-transpondrar, innebär tysta royaltyfria licenser eller var i vart fall att jämställa därmed.

Vidare påstår STT att produktdefinitionen i 1993 och 1995 års avtal innebär att royalty skall utgå på de enheter som implementerar STDMA-tekniken och som STT levererat, nämligen transpondrar för mobila och stationära applikationer, men inte på annan till dessa ansluten utrustning. Därutöver skall royalty utgå på displaysystem förutsatt att dessa utnyttjar den know-how inbegripet programvara som GP&C ursprungligen tillhandahöll. Detta överensstämmer med produktdefinitionens lydelse och denna innebörd överensstämmer såsom STT har påvisat i skiljeförfarandet med vad som avsågs när 1993 års avtal ingicks.

2. Begäran om edition i skiljemålet

Jämkning enligt 36 § avtalslagen av produktdefinitionen i parternas avtal anfördes av GP&C första gången ytterst korfattat som en ny rättsgrund för GP&Cs talan i den skrift som skulle innehålla GP&C slutliga bevisuppgift och som avgavs nio månader efter begäran om skiljedom. Något sakligt skäl till att denna rättsgrund inte åberopats tidigare angav GP&C inte i skiljeförfarandet och finns inte heller.

Såsom skäl för jämkning anförde GP&C, att royaltybasen blir oskäligt snäv om produktdefinitionen har den innebörd som STT gör gällande. STTs lönsamma och framgångsrika kommersialisering av basstationer påstods utgöra för jämkningen relevanta omständigheter efter avtalets tillkomst. Uppgifter om STTs försäljning av basstationer angavs därför ha betydelse som bevis utan någon närmare förklaring av hur den påstådda lönsamma och framgångsrika kommersialiseringen kan framgå av STTs försäljningspris för denna produkt.

Senare ändrade GP&C sitt jämkningspåstående och anförde att oskäligheten låg i att en så snäv royaltybas inte återspeglar teknikens värde och leder till en orimlig fördelning av de intäkter STTs exploatering av tekniken genererat. De begärda handlingarna påstods styrka detta utan någon närmare förklaring av hur teknikens värde kan framgå av STTs försäljningspriser.

Utöver vaga hänvisningar till den licensierade teknikens och den upplåtta licensens värde och till skälig intäktsfördelning utvecklade GP&C inte vari närmare bestämt det oskäligen i produktdefinitionen ligger ifall skiljenämnden finner att parterna avtalade att royaltybasen skulle vara den som STT hävdar avtalades. I så fall innebär produktdefinitionen att royaltybasen utgörs av just de produkter vari den licensierade tekniken utnyttjas vilket i vart fall inte kan vara oskäligt. Inte heller förklarade GP&C närmare vad påståendet om STTs lönsamma kommersialisering av tekniken innebär när, såsom framgår av den av STT åberopade revisorsrapporten, STTs rörelsereultat av verksamheten under perioden 2001-2011 i själva verket var negativt.

Vad GP&C anförde i skiljeförfarandet kan därför inte anses ha gjort sannolikt vare sig att jämkningspåståendet är befogat eller att uppgifterna om försäljningspris har någon större betydelse som bevis i sammanhanget. I mo-

tiveringen av tillståndsbeslutet finns inte heller något som ger vid handen att skiljenämnden gjorde någon annan bedömning härvidlag.

3. Laglighetsprövningen av editionsyrkandet

- 3.1 Det är ostridigt att laglighetsprövningen i editionsärendet inte skall innefatta en omprövning av skiljenämndens bedömning av om de handlingar som editionsyrkandet avser kan antas ha betydelse som bevis i skiljeförfarandet. Utgångspunkten för prövningen är därför skiljenämndens bevisbedömning.

I skiljenämndens beslutsmotivering (s 29 st 5) anges att det för att vägra GP&C möjlighet att vända sig till domstol ansetts krävas "att den bevisning som efterfrågas är irrelevant eller redan förebringad". Av det förhållandet att tillstånd lämnades framgår att skiljenämnden ansåg att efterfrågad bevisning inte var irrelevant. Därutöver redovisas inte i beslutsmotiveringen någon närmare bedömning från skiljenämndens sida av betydelsen som bevis av de begärda handlingarna.

Laglighetsprövningen i editionsärendet har därför enligt STTs mening att utgå från att betydelsen av skiljenämnden bedömts vara tillräcklig för beslutet att lämna tillstånd till ansökan i domstol men inte bedömts vara större än så. GP&C har inte heller i sin ansökan påstått att något annat skulle vara fallet.

I sak får det också anses riktigt att begärda handlingar inte har större betydelse som bevis än att de inte kan anses irrelevanta. Vad uppgifter i fakturorna om försäljningspris vid enskilda försäljningar kan visa som har betydelse i skiljetvisten redovisades inte av GP&C i skiljeförfarandet och berörs inte i beslutet.

Laglighetsprövningen måste därför enligt STTs mening utgå ifrån att bevisbetydelsen av de handlingar som GP&C yrkande avser är osäker och marginell.

- 3.2 I laglighetsprövningen ingår en bedömning av om det finns sekretessregler som förhindrar ett utlämnande av handlingarna.

Denna fråga, som inte berörs i GP&Cs ansökan, är av avgörande betydelse i editionsärendet och behandlas närmare i punkt 4 nedan.

- 3.3 I laglighetsprövningen ingår vidare en bedömning av om editionsyrkandet är så preciserat att det är möjligt att verkställas.

Med avseende på formuleringen av GP&Cs yrkande på två punkter är detta en avgörande fråga som behandlas närmare i punkt 5 nedan.

- 3.4 Vid prövningen av ett editionsyrkande kan det, såsom framgår bl a av rättsfallet NJA 1986 s 398, ha betydelse hur sannolikt det är att sökandens materiella anspråk är berättigat.

I skiljeförfarandet anfördes GP&Cs jämningspåstående så sent och utvecklades så knapphändigt inför den utsatta slutförhandlingen några veckor senare att det vid skiljenämndens ställningstaganden i tillståndsbeslutet inte förelåg underlag för någon materiell bedömning av påståendet och tydligen inte heller gjordes någon sådan bedömning. I editionsärendet varken kan eller skall det göras någon sådan bedömning utan prövningen får utgå ifrån att det inte i skiljeförfarandet gjorts sannolikt att jämningspåståendet är materiellt berättigat.

I editionsärendet kan därför enligt STTs mening på nuvarande stadium av skiljeförfarandet GP&Cs intresse av att få tillgång till bevisning om att jämningspåståendet är berättigat inte sättas före STTs intresse av att inte behöva utlämna begärd konfidentiell information.

För att undvika preklusion av GP&Cs jämningspåstående ifall GP&Cs talan prövades efter att tillstånd att ansöka om editionsföreläggande nekats föreslog STT, såsom framgår av skiljenämndens beslut (s 25), att GP&C skulle förbehållas rätt att återkomma med en talan om jämkning eller att prövningen vid den utsatta slutförhandlingen genom särskild dom skulle inskränkas till de centrala tvistefrågorna i skiljeförfarandet. GP&C motsatte sig emellertid båda dessa lösningar på problemet att jämningsfrågan ännu inte hade kunnat förebredas i skiljeförfarandet. GP&C har således valt att driva editionsärendet utan att det i skiljeförfarandet kan anses ha gjorts sannolikt att jämningspåståendet är berättigat.

- 3.5 Vid prövningen av editionsyrkandet skall vidare enligt STTs mening en allmän proportionalitetsprincip tillämpas.

GP&C yrkande avser fakturor som utvisar "det pris som fakturerats kund vid samtliga försäljningar" för angivna produkter under angiven period. GP&C förklarade också i skiljeförfarandet, såsom framgår av skiljenämndens beslut (ab 16 s 3 sista stycket – s 4 st 4), att vad som efterfrågades var uppgifter om nettoförsäljningspriset som fakturerats för de produkter

som anges i editionsyrkandet och GP&C hade inte något att invända mot att uppgifter om kunder etc. doldes i tillhandahållna fakturakopior.

STTs fakturor innehåller, såsom GP&C således är medvetet om, utöver försäljningspriser konfidentiell information om STTs affärsförhållanden avseende försäljningen av de i yrkandet avsedda produkterna som är långt mer omfattande än den information som är av intresse såvitt gäller GP&Cs jämkningspåstående i skiljetvisten. Dessa fakturor omfattar vidare även andra produkter och tjänster än de som anges i GP&Cs yrkande och innehåller således information om STTs affärsförhållanden som inte överhuvudtaget har med parternas avtalsförhållande att göra. De handlingar som editionsyrkandet avser innefattar därför en mängd sådan överskottsinformation.

GP&Cs intresse av att få del av uppgifter om försäljningspris för angivna produkter vid enskilda försäljningar under angiven tid måste enligt STTs mening i editionsärendet vägas mot att STT vid bifall till yrkandet har att utlämna långt mer omfattande information som utgör yrkeshemligheter och som inte har betydelse för GP&Cs jämkningspåstående i skiljetvisten eller ens har med parternas avtalsförhållande att göra.

STT gör därför gällande att GP&C editionsyrkande skall lämnas utan bifall även av det skälet att den yrkade editionen har en omfattning som inte står i proportion till GP&Cs intresse av att få information om STTs försäljningspriser för de i yrkandet angivna produkterna under den angivna tidsperioden.

4. Frågan om sekretessregler hindrar utlämnande av handlingarna

4.1 Yrkeshemlighet

4.1.1 I flera rättsfall om edition har det prövats om information som framgår av ett företags fakturor utgör affärshemligheter.

I rättsfallet NJA 1986 s 398 fann HD sålunda att uppgifter om datum, volym och pris avseende försäljningar måste sammantagna anses utgöra en yrkeshemlighet, särskilt med hänsyn till vad som i målet var upplyst om konkurrensförhållandena på området.

Rättsfallet NJA 2012 s 289, som skiljenämndens beslut hänvisar till, gällde edition av 40 fakturor med specificerade fakturanummer som uppgavs innehålla uppgifter om kunder, kundstorlek, kundvolym och priser. HD anförde härom att ett röjande av information av detta slag är ägnat att medföra

skada i konkurrenshänseende för näringsidkaren och att det kunde antas att fakturorna innehöll information av detta slag. Med hänvisning till bl a förutnämnda rättsfall från 1986 fann HD att fakturorna därmed innehöll yrkeshemligheter.

4.1.2 GP&Cs editionsyrkande omfattar en stor del av STTs samtliga fakturor under drygt 11 år, vilka uppgår till ett tiotusental. Detta omfattande material ger underlag för en fullständig och ingående kartläggning av STTs affärsstruktur över hela perioden, innefattande såväl alla kunder och deras inköp (i vissa fall i detalj tekniskt specificerat) som pris- och rabattsättning till olika kunder.

Denna information om STTs affärsförhållanden har stort ekonomiskt värde och central betydelse för affärsverksamheten och ett röjande av informationen är ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende för STT. Mot bakgrunden av NJA 2012 s 289 är det uppenbart att de handlingar som editionsyrkandet avser utgör STTs yrkeshemlighet.

4.2 Synnerlig anledning

4.2.1 I rättsfallet NJA 1986 s 398 prövades i ett mål om intrång i en immateriell ensamrätt, där både frågan om intrång och frågan om ersättning var tvistiga, frågan huruvida det fanns synnerlig anledning att kräva edition av sådana uppgifter om ett företags försäljning som utgör företagets yrkeshemlighet. HD uttalade härvid att - med hänsyn till det men som kan uppkomma för företaget genom ett utlämnande av uppgifterna - förhållandevis stränga krav avseende hur väl grundat påståendet om intrång är måste vara uppfyllda för att editionsyrkandet skall kunna vinna bifall. I ett tillägg av referenten i målet påpekades att frågan om åläggande att lämna ut begärda uppgifter kommer i ett annat läge om skadeståndsskyldigheten senare fastslås.

Vid den intresseavvägning som föranleds av kravet på synnerlig anledning kan i nämnda situation intresset av sekretess för yrkeshemligheten inte uppoffras till förmån för ett motstående intresse av att få tillgång till försäljningsuppgifter för att kunna fastställa ersättningens storlek som endast är berättigat under förutsättning att anspråket på ersättning befunnits välgrundat. Det senare intresset tillgodoses då genom att frågan om skadeståndsskyldighet prövas innan frågan om skadeståndets storlek upptas till prövning. Detta är också fast praxis i tvister om intrång i immateriella ensamrätter.

Denna intresseavvägning i en intrångssituation liknar motsvarande avvägning när det i ett licensförhållande föreligger tvist om både huruvida skyldighet föreligger att utge royalty och hur stor denna royalty i så fall skall vara. Även i denna situation är intresset av att få tillgång till försäljningsuppgifter för att kunna fastställa ersättningens storlek endast berättigat under förutsättning att anspråket på ersättning befunnits välgrundat.

- 4.2.2 I förevarande fall gäller skiljetvisten, såsom ovan redovisats, tolkningen av parternas avtal ifråga om omfattningen av STTs förpliktelse att betala royalty. Om STTs tolkning av avtalet visar sig riktig har GP&C inte rätt till royalty på den försäljning som de fakturor avser som begärd edition omfattar och inte heller något berättigat intresse av att få del av fakturor avseende försäljning som inte omfattas av STTs royaltyplikt. Först om GP&C tolkning befinnes vara helt eller delvis riktig har GP&C ett berättigat intresse av att få försäljningsuppgifter som motsvarar royaltyplikten. I så fall kommer STT också att lämna dessa uppgifter.

GP&Cs begäran att få tillgång till STTs fakturor avser emellertid inte materiell edition enligt parternas avtal. Inte heller avser begäran processuell edition av underlag för att kunna fastställa storleken av tvistig royalty. Vad GP&C yrkar är processuell edition av handlingar som påstås bli visa att, ifall avtalsbestämmelserna om royalty skall tolkas så som STT påstår i skiljetvisten, det finns skäl att jämka avtalet enligt 36 § avtalslagen.

Prövningen av editionsyrkandet aktualiserar därför inte den i NJA 1986 s 398 behandlade situationen. Rättsfallet visar emellertid enligt STTs mening generellt sett att sekretessbehovet väger tungt vid intresseavvägningen och att det krävs att intresset av att få tillgång till en yrkeshemlighet befunnits berättigat för att det skall anses föreligga synnerlig anledning att bifalla ett editionsyrkande. Detta kan därför inte anses vara fallet om den hemliga informationen har en osäker och marginell betydelse som bevis för ett påstående som inte i sig visats vara välgrundat.

I en kommentar till detta rättsfall och rättsfallet NJA 1988 s 652 anför Lars Heuman, Juridisk Tidskrift 1989-1990 s 39: "När yrkeshemligheten avser omfattande och betydelsefulla affärsförhållanden av t ex konkurrenskänslig natur kan nog rekvisitet synnerlig anledning endast anses uppfyllt om det föreligger verkligt starka skäl för att meddela ett föreläggande."

- 4.2.3 Detta framgår enligt STTs mening även av rättsfallet NJA 2012 s 289 som bekräftar att de intressen som främst ställs mot varandra vid bedömningen

av om det finns synnerlig anledning att begärda handlingar lämnas ut är deras betydelse som bevis å ena sidan och yrkeshemlighetens ekonomiska värde å den andra. I det aktuella fallet fann HD att begärda handlingar hade stor betydelse som bevis samtidigt som den skada som kunde uppkomma genom utlämnandet föreföll klart begränsad. HD ansåg därför inte hinder mot edition föreligga trots att betydande restriktivitet skall iakttas vid prövningen av ett editionsyrkande avseende yrkeshemligheter.

Rättsfallet anvisar vidare att bedömningen av bevisbetydelsen av begärda handlingar bör vara förbehållen skiljenämnden men att domstolen, som ska väga bevisbetydelsen mot den skada som kan uppkomma, måste göra en egen bedömning, om skiljenämnden inte närmare redovisat sin bedömning av bevisbetydelsen. Framgår det inte trots avsaknad av motivering från skiljenämndens sida vilken betydelse som bevis de begärda handlingarna har anges det inte finnas anledning för domstolen att utgå från annat än att betydelsen inte varit mer än precis tillräcklig för skiljenämndens beslut att lämna tillstånd till parts ansökan i domstol.

- 4.2.4 Skiljenämnden har, såsom ovan (3.1) redovisats, i sin beslutsmotivering utgått ifrån att det för att vägra GP&C möjlighet att vända sig till domstol krävdes "att den bevisning som efterfrågas är irrelevant eller redan förebringad". Enligt STTs mening får med hänsyn därtill och i avsaknad av någon närmare bedömning från skiljenämndens sida av vilken betydelse såsom bevis de begärda handlingarna har, intresseavvägningen vid laglighetsprövningen i editionsärendet utgå från att betydelsen inte varit mer än precis tillräcklig för beslutet att lämna tillstånd till ansökan i domstol.

I GP&Cs ansökan påstås inte heller att något annat skulle vara fallet. I ansökningen (s 6 näst sista stycket) avfärdas emellertid den i editionsärendet avgörande sekretessfrågan med att det saknas skäl att på grund av sekretess vägra bifall till ansökan utan att GP&C anför något skäl för att det finns synnerlig anledning att kräva att handlingarna utlämnas även om informationen däri utgör yrkeshemlighet.

4.3 Sammanfattning

Vid intresseavvägningen i detta fall påstår STT att GP&Cs intresse av att få tillgång till handlingar som har en osäker och marginell betydelse som bevis för ett påstående, som inte i sig kan anses välgrundat, skall ställas mot STTs intresse av att inte behöva lämna ut omfattande konfidentiell information som *dels* är av stort ekonomiskt värde och har stor betydelse för STT,

dels går långt utöver vad som kan ha någon betydelse som bevis i skiljemålet. STT bestrider därför att det föreligger synnerlig anledning att förelägga STT att tillhandahålla begärda handlingar.

5. Frågan om editionsyrkandets precisering

- 5.1 Förutom orderbekräftelser och fakturor utvisande det pris som fakturerats kund vid samtliga försäljningar under perioden 2012-05-31 – 2012-06-28 avseende angivna produkter omfattar GP&Cs yrkande även "andra liknande handlingar".

Handlingar som liknar orderbekräftelser eller fakturor är inte i sig något tydligt begrepp och i den mån det överhuvudtaget kan sägas finnas några "andra liknande handlingar utvisande det pris som fakturerats kund" är avgränsningen gottycklig och omöjlig att bestämma objektivt. Det finns inte heller något stöd för en tolkning i föreliggande fall som möjliggör verkställighet. STT bestrider därför att ett föreläggande som omfattar att tillhandahålla så betecknade handlingar kan meddelas.

- 5.2 GP&Cs yrkande omfattar handlingar utvisande det pris som fakturerats vid försäljningar som innefattat bl a "D. I punkten 1.3 i parternas avtal angivna displaysystem."

I parternas avtal (ab 22) definieras såsom royaltypliktiga "Products" även "(ii) displaysystems utilising Know-How, including software, supplied by GP&C." I skiljetvisten bestrider STT att några försålda displayer utnyttjat know-how som GP&C tillhandahållit och det är tvistigt vilka displaysystem som utgör i punkten 1.3 i parternas avtal angivna displaysystem.

STT har inga fakturor avseende i avtalet angivna displayer utan bara fakturor avseende displayer som *inte* utnyttjat know-how som GP&C tillhandahållit. Innan det prövats av skiljenämnden vad som skall förstås med i punkten 1.3 i parternas avtalet angivna displayer kan det inte avgöras huruvida en faktura eller annan handling avseende displayer omfattas av ett editionsföreläggande enligt GP&Cs yrkande. Det yrkade föreläggandet är därmed inte heller i denna del så preciserat att det är möjligt att verkställa. STT bestrider därför att ett sådant föreläggande kan meddelas.

6. Handläggningen

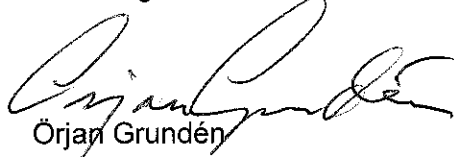
Vad GP&C anför under denna punkt är också missvisande och bör inte få stå oemotsagt även om det enligt STTs mening är ovidkommande i editionsärendet.

Förlikningsförhandlingar 2009 resulterade i att STT lämnade ett av GP&Cs interimsstyrelse tillstyrkt erbjudande till uppgörelse som innebar att STT avstod från återkrav av 10 % royalty för åren 2001-2003, som STT hade betalat under protest, och åtog sig att för tiden därefter betala 5 % royalty för både SOLAS-transpondrar och andra transpondrar. Förlikningserbjudandet godkändes aldrig av GP&C men STT meddelade i februari 2010 GP&C att STT avsåg att i enlighet därmed betala 13,2 miljoner kr för perioden 2004-2009. STT förbehöll sig härvid att, om GP&C ändå ville ifrågasätta eller tvista om tolkningen och tillämpningen av parternas avtal, hävda sina ursprungliga ståndpunkter därom. GP&C mottog royaltybetalningar för 2004-2009 och för 2010 utan att ställa krav på ytterligare royalty och väntade till 2012 med att påkalla skiljedom i tolkningstvisten. Att STT, när det stod klart att tvistefrågorna skulle avgöras rättsligt, innehöll vidare betalning av royalty enligt förlikningserbjudandet kan inte sägas ha kommit plötsligt för GP&C.

Redan det förhållandet att GP&C väntade i två år och till kort före patenttidens utgång med att påkalla en rättslig prövning av tolkningstvisten visar att GP&C inte gjorde sig någon brådska med att få tvisten avgjord. I skiljeförfarandet dröjde GP&C sedan så länge med att framställa ett jämkningspåstående och en begäran om edition, som kunde och borde ha framställts långt tidigare, att tvisten inte kunde avgöras efter den slutförhandling som var utsatt sedan länge. Att ett avgörande nu försenas genom GP&Cs begäran om editionsföreläggande är inte något som GP&C varit tvingat till utan ett resultat av det sätt på vilket GP&C valt att föra processen.

Ett snabbt återupptagande och slutförande av skiljeförfarandet skulle främjas av att editionsärendet inte belastas med ovidkommande resonemang och material.

Göteborg 2012-04-15

Örjan Grundén